

Tri Rusa među tisućama ljudi na kanonizaciji svetog Josemarije

Aleksandr Ivanovich Zorin,
pjesnik, Moskva Vjerno
ispunjavanje Božje volje, bez
obzira na posljedice, istinski je
znak svetosti. Gospodin ima
plan za svakog pojedinca;
svakomu dodjeljuje posebnu
zadaću na zemlji. Svetac živi na
način da ispuni tu zadaću.
Nikada mu ne padne na pamet
da živi i djeluje izvan granica
Božjeg plana.

5.10.2012.

Trg pred Bazilikom svetog Petra može primiti 300,000 ljudi. Danas će ih tu biti više od 400,000. Polovica njih bit će mladići i djevojke u dvadesetim godinama. Kanonizacija Josemarije Escriva dovela je ljude iz cijeloga svijeta u Rim. Volonteri – negdje oko 1,800 većinom mladih i gotovo svi Talijani – bit će tu da pomognu. Stigli su u Rim dva tjedna ranije na posebno obučavanje. I sada, u cijeloj toj rijeci mnoštva, sposobni su poputiskusnih kapetana upravljati brodom. Imaju zapovjedne stožere – u zračnoj luci, na ulicama grada i na Trgu svetoga Petra.

Gust kordon karabinjera, u isto vrijeme su uljudni i zabranjuju, zatvaraju pristup Bazilici. Samo osobe u invalidskim kolicima mogu proći. Bezbroy ih se grupiralo oko

kolonade, vrlo blizu oltara. Jedna invalidska kolica nose svećenika. Prije trideset godina doživio je tešku prometnu nesreću i ostao doživotno paraliziran. Ta ga trauma ne sprječava da služi kao župnik, pomaže ljudima i svakodnevno slavi svetu Misu...

Sunce već obasjava kupolu Bazilike, portret Josemarije Escriva i križ na vrhu obeliska; Trg svetog Petra – hladan i svjež poput doline među planinama – polako se puni hodočasnici.

Na krovu s desne i lijeve strane kolonade imao sam osjećaj kao da stoji mnogo grmlja. To je često u središnjem Rimu. Ispod se ne nalazi travnjak – samo asfalt i kamenje pločnika, ali na krovovima su raskošne biljke u kutijama i posudama za cvijeće. Ali pomnijim pregledavanjem shvatio sam da to nisu biljke, već novinari sa svojom

elektronskom opremom nalik na grane. .

Iza mene su sjedile dvije starije gospođe, ispalo je da su kućanice. Netko im je izgleda rekao da smo Rusi. Uzdignutih obrva i živahnog tona rekle su: „Molimo se da se knjige Josemarije prošire i po Rusiji.“

A upravo ispred mene bila su golema leđa jednog Nigerijca. Pitam ga – „Ima li vas mnogo?“ „Da, osam stotina.“ Pokazujući na svoju skupinu kaže: „Eno nas tamo.“

Njegova leđa, međutim, nisu bila prepreka. Gigantski ekrani na nekoliko mjesta na trgu svima će omogućiti da vide sve što se događa.

Bijela mramorna ploča ispred visokog oltara ukrašena je s cvijećem – darom cvjećara iz Latinske Amerike – postavljenog u široku, šarenu lepezu.

Masa ljudi nadire, a sunce nastavlja svoj put obasjavajući ikonu Majke Božje visoko iznad desne strane kolonade. Tamo je postavljena tijekom pontifikata sadašnjeg Pape. Dalo mu se na znanje da na Trgu svetog Petra nedostaje slika Majke Božje. „To se mora ispraviti“, rekao je.

Žena odjevena u lan oko vrata nosi crveni križ. Nalazimo se u sektoru broj 4, ili da budem precizniji, u dijelu tog sektora koji ona nadgleda. Budući da volonteri što rade na trgu ne nose megafone ili walki-talki, ona jakim glasom viče da je liječnik i da joj ljudi dođu čak i u najmanjoj potrebi. Ona može pružiti samo prvu pomoć i dati nam bombon. Na riječ bombon, stariji su se ljudi u grupi nasmijali i zapljeskali – zdrava reakcija.

Dan je obećavajuće sparano, a nitko nije ponio kišobran. Kape, šilterice – i

kada postane zaista vruće – marame i karte Rima koriste se kao zaštita od sunca. Mi nismo ništa ponijeli i te večeri lijeva strana naših lica – obraza i vrata – potamnila je u odnosu na desnu stranu.

Zazvonila su zvona Bazilike – mekan, melodičan zvuk.

Najednom se cijeli trg uzburka, svatko se ustaje: bijeli automobil dolazi na vidik cestom s bočne strane trga. U njemu je Papa – pribran, koncentriran. Podiže glavu i drhtavom rukom blagoslivlja mnoštvo.

Auto vozi do pozornice. Papa bez pomoći odlazi do oltara, oslanjajući se na svoj štap.

Sinoć je mladež okupljena pred Papinom stanom glasno pjevala: Viva il Papa! “Cijeli te svijet voli!”

Osjećaju li uvijek svi ovako? Pucanj koji je davno odjeknuo Trgom svetog Petra budi sumnju, jako se dobro sjećam toga dana u svibnju... Mi – skupina ortodoksnih laika – skupili smo se na molitvu u jednom stanu u Moskvi. Zazvonio je telefon, donoseći nam zastrašujuće vijesti....

Po čistom nebu Buonarrotija kruže helikopteri. Bojažljiva, pneumatska buka. Spuštajući se nad trg izađe iza kupole, tada nestane iza krovova Vatikana. Što to radi? Snima film, pazi na sigurnost?

Na divovskom televizijskom ekranu pojavljuje se fotografija mnoštva snimljena iz velike visine. Mnoštvo glava. Oprostite mi na ovoj poredbi, ali izgledaju kao gusto spakirane ikre kavijara. Okrenuo sam se i zamijetio da svako jaje kavijara predstavlja jedno sabrano, inteligentno lice.

Iznad Pape, iznad platna što pravi sjenu nad oltarom, s Bazilike visi

veliki portret Josemarije Escriva.
Slika sveca: ljubazno lice koje nosi
naočale na azurno plavoj pozadini,
poput neba koje naslika
Michelangelo Buonarroti.

Počinje Misa.

Na početku, prije liturgije Riječi,
kardinal koji je na čelu Kongregacije
za kauzu svetaca obraća se Papi sa
zahtjevom da kanonizira Escrivu. A
Papa čita izjavu kojom ga se hvali.

Kako bi ljudima pomogli pratiti
slavlje, današnja je liturgija ispisana
na više jezika i podijeljena. Papa
pjeva Euharistijsku molitvu
naglašavajući da je to najvažniji dio
liturgije. Trg svetog Petra, ispunjen
stotinama tisuća ljudi ujedinenih u
sakramentalnu molitvu, ispunja se
tišinom poput prazne sobe.

Prateći taj tečni kardiogram tišine i
maleni leptir tiho leprša.

Glas Pape, glas orgulja, glas skupne molitve, Pričest....

Tisuću svećenika ide u tri reda prema nepokretnom mnoštvu koje ih čeka na trgu. U njihovim su rukama kaleži sa svetim darovima, a ponad njih, poput ljiljana na polju, nalaze se bijeli kišobrani. Svaki točno zna na koje mjesto treba ići.

Iznenadujuće je vidjeti ovaj savršeni red koji je običaj za članove Opusa Dei. Čak i usred beskrajnog broja stolica, svi koji su išli na pričest – a, ponavljam, bilo ih je na stotine tisuća – nisu se naguravali, već su mirno prilazili svećenicima s kaležima.

Sjena obeliska, poput ruke stražara, doseže red u kojem mi sjedimo. Obelisk – taj antički spomenik koji je ovamo donesen iz Heliopola – slavi smrt prvih mučenika... U danima Rimskog Carstva, Neronov je cirkus bio upravo na ovome mjestu. Kršćane su poput živog mesa bacali

gladnim psima i divljim životinjama. Sada se na ovom mjestu odvija beskrvna žrtva.

Ruke stražara mogu se vidjeti na portretu sveca iznad glava mnoštva. I on je također iskusio teške progone; u svakodnevnim je okolnostima običnog života nosio Kristov križ. Kao što je Papa rekao tijekom audijencije sa sudionicima kanonizacije dan nakon ceremonije: „Najvažnija stvar o osnivaču Opusa Dei bila je njegova ljubav prema Božjoj volji. Vjerno ispunjavanje Božje volje, bez obzira na posljedice, istinski je znak svetosti. Gospodin ima plan za svakog pojedinca; svakomu dodjeljuje posebnu zadaću na zemlji. Svetac živi na način da ispuni tu zadaću. Nikada mu ne padne na pamet da živi i djeluje izvan granica Božjeg plana. Sveti Josemaria bio je izabran od Boga da naviješta univerzalni poziv na svetost, da proglasi kako uobičajene

aktivnosti koje čine svakodnevni život tvore put prema svetosti. Možemo reći da je sveti Josemaria svetac zaštitnik svakodnevnog života. Zaista, bio je uvjeren da za one koji duboko vjeruju u Boga, svaka životna okolnost jest prilika za susret s Bogom i poticaj na molitvu. Kada s ovog stajališta promatramo život, u njemu otkrivamo veličinu koju prije nismo primjećivali. Shvaćamo da svatko može postati svet.“

Sljedećeg dana, nakon Mise, upravo proglašeni svetac pojavljuje se na televiziji... Film prikazuje kako se susreće s različitim grupama ljudi. Evo riječi samog Escriva. Pitaju ga: „Kako možemo voljeti Isusa?“ „Budite s njim u Riječi i Kruhu. Cijeli dan razgovarajte s njim. Međutim, kada Krist dolazi, on dolazi s križem. Bolesti, izdaja – trebamo biti spremni na takve stvari. Kada je osoba spremna, te ga stvari podižu – križ

uzdiže.” I dalje: „Postoji nešto božansko u svakodnevnom životu. To morate otkriti.“ I još: „Imam jako puno prijatelja koji nisu katolici...”

Među njima smo mi – nas trojica iz Rusije. Da, da, samo nas trojica među stotinama tisuća koji su pristigli iz 84 zemlje.

Ekumenski duh je dio i sastavnica pontifikata pape Ivana Pavla II. Bilo je to iznenađenje i neprocjenjiv dar svakome kada se Patrijarh Rumunjske Ortodoksne Crkve pojavio na pozornici. Trg svetog Petra eksplodirao je veseljem!!!

Pokraj nas je dvoje starijih ljudi. Tko su oni? Mještani, vjerojatno, Talijani. Između sebe nose jedan par slušalica i dijele ih, jednako kao i dalekozor. Pokraj njih je neprestano stajala mlada djevojka, volonterka s neobičnim prstenom u nosu. Pomogla im je sjesti kako bi vidjeli Papu dok prolazi njegov auto. Bilo je

smiješno vidjeti kako im ona pomaže, njima nestabilnima poput vlati trave.

Zvučnik objavljuje da je zabranjeno bacati cvijeće i zastavice i poruke na Papin auto. U ovakvim je prilikama običaj da se donose djeca kako Papa prolazi. On ih blagoslivlja i ponekad poljubi. Ali najednom, dijete pada iz majčinog naručja i završava u krilu Pape... Malena poruka u obliku dječjeg plača – iz dvadeset prvog stoljeća....

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/tri-rusa-medu-tisucama-
ljudi-na-kanonizaciji-svetog-josemarije/](https://opusdei.org/hr-hr/article/tri-rusa-medu-tisucama-ljudi-na-kanonizaciji-svetog-josemarije/)
(4.04.2025.)